

Chương 40

“Vay gì anh nh làm gì?”, Donovan hỏi khi r t cu c c ng c m t mình cùng Garrett.

Garrett ng i xu ng tr ng k trong phòng quân s và m t m i nhìn em trai. “Anh s t i Boston tr ng tr Stanley Cross và m b o tên kh n ti ti n ó không th làm h i Sarah n a.”

“Em s i cùng anh”, Donovan nói ch c n ch.

Garrett g t u. “Cách ây không lâu, Rio g i t i nói r ng anh y c ng mu n i. Anh y s b t tên kh n ó ph i tr giá.”

“Chúng ta luôn có th làm h n bi n m t”, Donovan nhún vai nói. “Có nh ng n i ném xác h n mà ch ng ai tìm ra c.”

“Chú ng có d d anh. Anh ch a t ng ngh n vì c gi t ng i máu l nh, nh ng gi anh s ch ng ân h n khi làm i u y âu.”

“Th sau ó thì sao? Anh tính làm gì n a?”

Garrett bi t Donovan ang h i v n gì. “Sau ó anh s n g p Sarah. Anh s không tr v mà thi u cô y.”

“Em c ng ngh th .”

“ , anh bi t là chú hi u”, Garrett l m b m. “Anh yêu Sarah và không th hình dung n i cu c s ng thi u v ng cô y s ra sao. Cô y có th không tha th cho anh. Và anh không bi t mình ph i làm gì khi ó n a.”

“Anh ch a bao gi b c u c”, Donovan khô khan nói. “Vì anh v n là m t k áng ghét c ng u.”

Cánh c a an ninh t ng t m ra và Sam b c vào.

“Em ngh anh ang trông con kia mà”, Garrett nói.

Sam cau mày khi n Donovan và Garrett lo l ng li c nhìn nhau.

“Joe b th ng, nó b gãy m t bên chân và ang c chuy n t i Fort Campbell¹.”

“Ch t ti t”, Donovan ch i th . “Nathan thì sao?”

“Ch ng có tin t c gì c a Nathan h t. Lúc này m g i i n n, b n h u b o là Joe b th ng trong cu c giao tranh. H ã s c u và chuy n nó v c n c . Ngày mai nó s có m t ó.”

“Làm sao chân c a Joe l i b th ? Trúng n hay gì khác?”

“H không nói”, Sam gi n d tr l i. “M t c iên lên và s n sàng n ó tr ng tr c i quân y. Ngày mai anh s i cùng m m b o bà c x úng m c, n u không bà s k t thúc i mình sau song s t.”

Donovan cười khùng khùng cảm cho tình huống nghiêm trọng. Ricu li nhìn Garrett. “Chúng ta có nên chỉ xem tình hình của Joe thôi nào rimi ở Boston không? Hay anh muốn ngay bây giờ?”

“Thôi quái nào hai cái lịch của Boston hả?”, Sam hỏi.

“Mặt việc này xong thôi, anh trai”, Garrett khinh nói.

“Chết tiệt, ông có gì nói anh bỏ lãnh chú ra khỏi nhà lao này.”

“Em sợ không anh nghĩ thế nào”, Donovan hỏi. “Anh Rio và em sợ có những kẻ nào vì c. Em muốn bỏ vì anh là Cross sẽ ngã xuống. Có lẽ vài lần này.”

Sam cười khùng khùng cười. “Thật là anh chỉ nghĩ thôi nào làm chú bình thường thôi. Anh thích tay xém tay nhấc tay của tên khốn đó vì nhúng gì họ đã làm.”

“Chúng ta sẽ chờ Joe đến thôi. Anh muốn chắc chắn là nó không sao”, Garrett nói. “Van, chú hãy tiếp nhiên liệu cho máy bay và chuẩn bị sẵn sàng cất cánh. Anh sẽ báo tin cho Rio anh nghĩ có thể gặp chúng ta ở Boston luôn.”

Ngày hôm sau, gia đình Kelly đều có mặt tại sân. Ngay cả Rusty cũng đi theo, và Marlene rõ ràng đã bị thuyết phục rằng con trai của mình xuất hiện trước mặt con bé, vì cô bé chỉ cần nhìn cô bé cười toe toét vì hạnh phúc.

Ít ra bà đã không hôn và bỏ má chúng ngay trước mặt sự quan tâm của cô bé.

Sophie bước theo Charlotte bé nhỏ và Garrett phải thừa nhận rằng cô bé trông đáng yêu như một bông hoa khi trong môi trường này. Con bé thật đẹp, đáng yêu và đáng yêu. Anh nói với Sam rằng anh thấy mừng vì con bé không giận anh nữa. Anh nghĩ cô bé cười và hát mừng ý.

Khi Garrett gặp Rachel, con bé ôm anh chặt đến nỗi anh liên tục thấy vô cùng có lỗi vì đã không nhìn thấy con bé ngay khi cô bé bước vào. Anh đã bị nhúng suy nghĩ về Sarah làm sao lãng khi chỉ mất vài phút để đi cho Resnick nghe báo cáo tình hình bên ngoài thôi.

“Này, cô bé hoa bé nhỏ”, anh thì thầm vào tai Rachel khi con bé ôm anh. “Em khỏe chứ?”

“Em khỏe. Em chỉ lo cho anh thôi.”

Khi Rachel nghĩ ra, anh có thể nhìn thấy vẻ quan tâm hơn sâu trong đôi mắt nâu sẫm của con bé. Anh hài lòng khi thấy quãng thời gian mà cô bé đã nhúng mắt màu hồng. Con bé trông có vẻ hạnh phúc và mãn nguyện.

“Trông em thật tuyệt vời”, Garrett nói. “Anh thấy Ethan đã chăm sóc em rất tốt.”

Rachel mỉm cười, cảm giác mừng rỡ sáng. Con bé là một phần xinh đẹp, khi nó mỉm cười, ánh mắt trở nên đáng yêu hơn nữa. Ethan và Sam đã tìm

c m t n a c a i mình. Gi Garrett không th ch lâu h n a Sarah v g p gia ình anh n a. Anh bi t m i ng i s yêu quý cô. Và cô c ng s yêu quý h .

“Ch y s tha th cho anh, Garrett à”, Rachel kh nói ch anh nghe th y. “Donovan ã k em nghe vài chuy n x y ra. ng t c gi n v i anh y. Em ã dùng ánh m t cún con thuy t ph c anh y y.”

Garrett b t c i, i u ó làm nh ng thành viên còn l i u xoay ng i nhìn h , xem chuy n gì ang x y ra. Anh nh gi ng và quay sang Rachel. “Em ma mãnh th t y, Rachel. Em bi t Van không th nào kháng c khi em làm th mà.”

“V n là ch ó”, Rachel v a nói v a n n c i r ng ng i. R i con bé tr nên nghiêm túc. “Ch c anh yêu ch y nhi u l m.”

Garrett th dài r i li c sang bên l n n a. Không ph i anh x u h v i c m xúc c a mình. Anh ch ch a s n sàng chia s v i t t c m i ng i thôi. “ , anh yêu cô y. M c dù anh ã ph m m t sai l m kh ng khi p.”

Rachel ch m vào cánh tay anh r i vòng tay ôm ch t anh. “Em hi u r t nhi u v n i au và s tha th .”

Garrett si t ch t l y con bé áp l i. “Anh bi t, u hoa bé nh à. Ethan th t may m n khi có c em.”

“N u yêu anh, ch y s tha th cho anh. Lúc này ch y ang au n, nh ng r i ch y s nh n ra vì c s ng thi u anh còn au n h n.”

“Hy v ng là em úng. Anh là m t tên kh n c ng u và s không tr v mà thi u cô y âu.”

“Em không th nào ch thêm g p Sarah n a. Em ngh ch y th n ph i là m t ng i r t tuy t v i, nên anh m i yêu ch y nh th .”

“ , anh c ng yêu em và em c ng là cô gái r t t t”, Garrett nói.

Rachel m m c i. Và cu c trò chuy n c a h b gián o n khi bác s b c vào phòng ch . Ngay l p t c, Marlene xông t i và Frank theo sát phía sau.

“Con trai tôi th nào r i?”, bà h i.

“Tình tr ng c a c u y ang chuy n bi n khá t t”, bác s nói trong khi quan sát nh ng thành viên t t p xung quanh. “C u y b n làm v x ng mác và chúng tôi s ti n hành m t cu c ph u thu t nh khô ph c l i ph n x ng ó.”

“Chúng tôi có th g p Joe tr c lúc ph u thu t không?”, Marlene lo l ng h i. “Tôi mu n cho th ng bé bi t chúng tôi u ây.”

Bác s c i khùng kh c. “ , c u y bi t r i. Tôi ngh toàn b c n c này u bi t gia ình bà ây. Tôi s đ n các v n g p c u y trong n m phút n a. Các v có th g p l i Joe sau khi c u y r i kh i phòng h i s c.”

Toàn bộ gia đình Kelly tụ tập trung trong căn phòng chôn nh. Joe đứng tưng ngi vào chngngi, chân c bng ch t c nh ch gậy.

“Ba m !” Gng m t Joe bng sáng khi th y ba m b c vào phòng và các anh trai ngay phía sau. “Tr i i, t t c m i ng i không c n ph i n th này âu.”

Sam kh t m i. “Chú c làm nh m i ng i s không n v y. L n này chú ã làm gì b th này ây?”

Garrett nhìn m anh c t ti ng g i và ôm hôn âu y m chú gà bé b ng c a bà. Anh c i toe khi Joe ón nh n t t c c nh nó v n còn là m t c u nhóc luôn mu n c d dành khi b th ng.

“Th t t t khi chúng ta l i c g p l i con, con trai à”, Frank nói oang oang. “M c dù ta ch ng thích ph i g p con trong b nh vi n th này âu.”

“Joe, con có bi t tin gì v Nathan không?”, Marlene lo l ng h i.

Joe nh n m t l c u. “Con xin l i m . Nathan không cùng con. S vi c r t c ng th ng. B n con b phân vào hai i khác nhau. i c a b n con b t n công. Con trúng n còn hai ng i n a ã ch t. Con không bi t tin gì v i c a Nathan vì ch ng ai k cho con i u gì c .”

“M xin l i”, Marlene nh nhàng nói. “M r t ti c cho nh ng ng i c a con.”

Joe ng ng i ra sau, g ng m t tr ng b ch vì au n và m t m i. “Vâng, chuy n này th t t . B n con s v nhà sau khi hoàn thành nhi m v này. H u h t chúng con u s xu t ng . B n con ch nói v chuy n ó trong m y tu n qua. T t c u ã c lên k ho ch. Gi có hai ng i s không th tr v n a và ba ng i hi n v n n m trong b nh vi n. Con oán mình là ng i may m n còn s ng sót.”

“Anh ngh chú s v nhà nhanh h n chú ngh y”, Ethan lạnh l nh nói. “H có th gây phi n hà ôi chút khi xem xét vi c cho chú xu t ng , nh ng ch c ch n chú s ch ng c i b t c âu sau chuy n này.”

“Nathan và em ã tính xu t ng cùng nhau”, Joe nói qua quai hàm si t ch t. “ i u ó th t t i t . áng lý ã không x y ra s vi c này.”

“M m ng là con v n còn s ng”, Marlene nói khi hôn vào má c u l n n a. “Nh ng l i c u nguy n c a m g n nh ã c áp l i. Nh ng a con bé b ng c a m ã quay v nhà.”

B ng y tá ló u qua c a và nhìn th ng vào gia ình Kelly ang t t p bên trong.

“ n lúc m i ng i ph i i r i, Joe”, Frank nói khi ng d y. “Nh ng m i ng i s v n ây và g p l i con sau khi cu c ph u thu t k t thúc.”

Garrett tiến về phía trước và nắm lấy tay Joe. “Này em trai, anh sẽ sống mãi trong vài ngày. Anh có vài việc cần ghi chú và sẽ sớm quay lại. Anh sẽ hỏi mọi tin tức của chú.”

Joe nắm tay anh trai mình. “Hãy cho em biết tin tức Nathan liên hệ với các anh. Hãy hỏi mọi người.”

“Ồ, chắc rồi, không vấn đề gì. Hãy tập trung sức bôn thân mình, em trai bé bỏng à.”

Joe trở lại nhìn anh và giơ ngón giữa lên. “Em sẽ cho anh thấy em bé bỏng ra sao khi rời khỏi cái bệnh viện chết tiệt này.”

Y tá phụ gia đình Kelly ra khỏi phòng và quay trở lại phòng chờ. Marlene ngồi sụp xuống ghế và thốt ra tiếng thê lương. Rusty trông có vẻ lo lắng khi ngồi bên và vòng tay quanh vai bà. “Anh yên tâm thôi, mọi người.”

Marlene mỉm cười với Rusty. “Ta biết, bé bỏng à. Dù thế nào ta sẽ luôn lo lắng cho những đứa con của mình. Ta ước là một lính gác an ninh.”

“Con sẽ là vậy với ba mẹ”, Rachel nói khi ngồi xuống ghế phía bên kia Marlene. Cô nhìn Ethan và anh gật đầu. “Đương nhiên bạn con sẽ là.”

Marlene cau mày nhìn Sophie và Sam. “Hãy để ta hôn cháu gái mình rồi hai đứa hãy về nhà. Con bé không cần phải liên lạc với mẹ và bố và vì khu này đâu. Ta sẽ gọi cho hai đứa ngay khi có tin tức.”

Garrett cúi xuống và hôn vào má bà. “Van và con sẽ đi. Con sẽ đi ngay sau.”

Marlene vỗ vai má, vuốt ve khuôn mặt Garrett và nhìn anh. “Trông con có vẻ mệt, con trai à. Con cần phải nghỉ ngơi thôi. Con đừng làm việc quá mệt mỏi.”

“Con sẽ mang mọi người về nhà. Con yêu cô ấy, và mẹ con sẽ yêu cô ấy thôi.”

Marlene há hốc miệng khi anh bước lùi lại. “Tại sao ta luôn là người cuối cùng biết tin tức kia chứ?”

Garrett mỉm cười. Việc tuyên bố điều này đã trở nên quan trọng cho anh thêm một lần nữa. Sarah thu xếp mọi việc này. Bên cạnh anh và gia đình Kelly. Cô sẽ bảo vệ bí mật tình yêu và sự hoang đường. Anh chấp nhận cho cô thay đổi điều này.

Ghi chú:

1. Fort Campbell nằm giữa Hopkinsville và Clarksville, khu vực giáp ranh giữa hai tiểu bang Kentucky và Tennessee. Căn cứ quân sự này được xây dựng vào năm 1942 và hoạt động liên tục trong suốt Thế chiến II.

2. Loài hoa có hình dáng thím và màu sắc rực rỡ.